

Adastra

Pusti

Dizemo silne zidove svojih ego tripova
a iza njih smo usamljene skitnice
najgore je kad desi se da u trenu nestane
ono sto gradili smo sad je prazan hram

Kako se lako odreci jedni drugoga
sve svete stvari danas nista ne znace
negdje u tami prkosi pravednik koji doziva
vjetar sto utjehom ce izbrisati bol

Ref. 2x

Pusti nek' misle sto hoce

Opet prkosim u tami ovog puta nema vraćanja
ja sam pravednik ovo su nepravедna sjećanja
pamtim sreću koja traje duplo manje
malo procvjeta pa se pretvori u sranje

I kad postanem princ drugi dan sam opet zaba
umoran i nemocan k'o neka stara baba
sve je usporeno opet osjećam se grogi
sve sto boli u trbuhu mi se se zdrobi

Odbijam bit' provociran, odbijam bit' iznerviran
odbijam bit' drogiran, pijan, izoliran

Zasto vise nismo ljudi dobre volje
zasto nase nevalja a tudje je bolje
zasto sve sto raste mi rezemo u korijenu
zasto nepromjenjivi obecavaju promjenu
a svijet je nekad lijep kada gledam ga takvog'

na njemu nema dosta hrane al'

Ima metak za svakog'

Ref. 2x

Zasto dizu se zidovi stvoreni iz boli
i tko su svi ti umjetni idoli
govore sorry kad za milost se moli
a reklame im govore kako se zivi i voli

Zato opet opet idem nazad
duboko ispod, dublje nego ikad
gdje visoko je pod i bit ce mi dobro
sve nevazno proc' ce
a do tada pustam ih nek' misle sta hoce

Ref. 2x